

РЕШЕНИЕ

№ 1525

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **11475** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите [населено място] (ТД на НАП – С.) срещу решение от 16.09.2021 г., по НАХД № 16891/2020 по описа на Софийския районен съд (СРС), НО, 20 – ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 411829-F462798/22.02.2019 г. на директора на офис „И.“ към ТД на НАП- [населено място], с което на Ц. Р. В. от [населено място],[жк], вх. Б, ет. 7, ап. 21 на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) е наложена глоба в размер на 50 (петдесет) лв. за нарушение по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО във връзка с чл. 3, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на Министерство на финансите.

В касационната жалба са изложени доводи, че първоинстанционното съдебно решение е неправилно, поради нарушение на материалния закон. Касаторът счита, че е спазен срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, тъй като АУАН е съставен в тримесечния срок от откриване на нарушителя. Моли да се постанови решение, с което да бъде отменено решението на СРС и да се постанови ново, с което да се потвърди наказателното постановление. Претендира юрисконсультско възнаграждение за две инстанции.

В съдебно заседание - касаторът, редовно призован не се явява и не се представлява. В писмени бележки постъпили по делото чрез юрк. А. поддържа касационната жалба. Ответникът – Ц. Р. В., редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, VII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна в законоустановения срок, а разгледана по същество е основателна.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е установил от фактическа страна, че Ц. Р. В. е самоосигуряващо се лице и като такава, съгласно нормативните разпоредби на КСО и Наредба Н-8/29.12.2005 г. на МФ, бил длъжен всеки месец и в срок до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, да подава в ТД-НАП декларация образец №1. За месец март 2018 г. като самоосигуряващо се лице той внесъл на 19.03.2018 г. по сметка на НАП съответно дължимите суми за Д. - 36,82 лв., ДЗПО УПФ - 25,50 лв., НЗОК - 40,80 лв. /здравни осигуровки/ и ДОО - 75,48 лв., но не подал горепосочената декларация до 25.04.2018 г. включително. През месец декември 2018 г., след справка по електронен път в НАП, той установил, че здравноосигурителните му вноски за 2018 г. /януари-юли/, т.е. и за месец март 2018 г., са посочени като неплатени, заради което и за изясняване на последното, на 20.12.2018 г. той посетил офис „И.“ при ТД-НАП-С., където бил информиран, че причината за това е неподаването от него на декларация образец №1. По тази причина той подал на място такава за месец март 2018 г., за което на същата дата му бил съставен АУАН. В законоустановения срок В. депозирал пред административнонаказващия орган писмено възражение срещу АУАН. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП.

При така изложената фактическа обстановка СРС е обосновал извод, че при съставяне на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. АУАН е издаден в нарушение на чл. 34, ал. 1 ЗАНН и е налице приложението на чл. 28 от ЗАНН.

Решението на СРС е неправилно.

Основателни са доводите на касатора, че са спазени сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Съгласно посочената разпоредба, административнонаказателно производство не се образува, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. При извършването на цялостната проверка, независимо от наличието на информационни бази на НАП, в които се съхранява информация за подадените декларации по Наредба № Н-8/2005 г., е нелогично при огромния брой задължени субекти и ежемесечно изтичащите срокове да се очаква от приходните органи да извършват проверки за всички подадени декларации. Съгласно т. 2 и т. 3 от задължителните указания на Тълкувателно решение № 48/81 г. на ОСНК на ВС тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН започва да тече от момента, в който всички факти и обстоятелства от състава на нарушението са достигнали до знанието на компетентния административно-наказващ орган. В случая това е станало на 20.12.2018 г. при извършена проверка, когато нарушителят следва да се приеме за

открит. Нарушението, за което е глобен В. е осъществено посредством бездействие. Това бездействие е установено по време на извършената проверка, затова неправилно касаторът счита, че АУАН е съставен след изтичане на 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1, изр.последно от ЗАНН. За да се приеме, че този срок е започнал да тече, е необходимо да бъде установено, както извършеното нарушение, така и нарушителят, който не би могъл да се счита за известен още към момента, в който законът му вменява някакво задължение, а е необходимо да бъде установено, че това задължение не е изпълнено. Тримесечният срок по чл. 34 от ЗАНН започва да тече след установяване на всички елементи на административното нарушение и на авторството му. При изтичането на срока за подаване на декларации нарушителят все още не е открит от НАП, тъй като не е извършена проверка. Откриването на административното нарушение и установяването на неговия извършител е резултат от извършване на проверка, съпроводена със събиране на доказателства, въз основа на които се прави извод за осъществяването на всички елементи от фактическия състав на административно нарушение. Поради това от 20.12.2018 г. започва да тече тримесечният срок по чл. 34, ал. 1, предл. 2 от ЗАНН, който изтича на 20.03.2019 г., а АУАН е съставен на 20.12.2018 г., т.е в законоустановения срок. В тази връзка, неоснователни са доводите на касатора, че още с изтичането на срока за подаване на декларацията за органите на НАП е станало известно нарушението и неговия извършител. Наличието на хипотетична възможност чрез справка в информационната система да бъде установено неподаването на декларация в срок не е равносилно на действителното констатиране на такова обстоятелство. За неподаването в срок на декларацията образец № 1 органите по приходите са узнали именно при подаването ѝ със закъснение – на 20.12.2018г. Липсват каквито и да било обективни данни, въз основа на които да се приеме, че фактът на неподаване на декларацията е станал известен на органите по приходите преди тази дата (20.12.2018г.), поради което именно на 20.12.2018 г. е открито нарушението, респективно нарушителя, като на същата дата е съставен и АУАН.

Отговорността за неизпълнение на задълженията за деклариране на данни пред Националната агенция за приходите за внасяне на задължителни осигурителни вноски е регламентирана с разпоредбите от глава четиридесет и първа, раздел III от КСО. От 01.01.2017 г. след нарочни законодателни промени, чл. 355, ал. 1 КСО е разширен, така че да обхваща подаването извън законовия срок на декларация с данните по чл. 5, ал. 4 КСО, включително от самоосигуряващо се лице, като успоредно с това то е заличено от чл. 355, ал. 2 КСО. Според чл. 355, ал. 1 КСО (в относимата редакция ДВ, бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) редом до нарушенията на разпоредбите на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 8 КСО и на нормативните актове по прилагането им по чл. 355, ал. 1 КСО е добавено включеното дотогава в чл. 355, ал. 2 КСО неподаване в срок на декларация с данните по чл. 5, ал. 4 КСО. С оглед датата на извършване на нарушенията правилно като санкционна норма е посочен чл. 355, ал. 1, предл. второ КСО. Процесното нарушение е санкционирано с минималния размер на глобата съгласно чл. 355, ал. 1 КСО.

На следващо място, при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения на разпоредбите на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Нарушението е описано достатъчно ясно, посочено е с кое конкретно деяние/бездействие/ коя точно разпоредба е нарушена.

Неприложим е и института „маловажен случай“ в конкретния казус. Нарушението за

което е санкциониран Ц. В., не се отличава от останалите нарушения от този вид с по - ниска степен на обществена опасност. Липсата на вреда за фиска е ирелевантна, доколкото нарушението е с формален характер и в състава му не е включен определен вредоносен резултат. Липсата на вреда за фиска безспорно е смекчаващо вината обстоятелство, но същото само по себе си не е достатъчно основание за квалифициране на процесното нарушение като маловажно по смисъла на чл. 28 ЗАНН.

Въз основа на изложеното, касационната жалба е основателна. Обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо, но неправилно следва да бъде отменено. При този изход на делото съдът дължи произнасяне по своевременно заявената претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника, като намира същата за основателна. Предвид фактическата и правна сложност на делото нейният размер следва да бъде определен с оглед минимума от 80 лв. по чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. с чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ, вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК.

Искането за присъждане на разноски за разглеждането на делото от Първоинстанционния съд е неоснователно, тъй като СРС се е произнесъл в частта за разноските.

Като съобрази горното и на основание чл. 221, ал., предл. 1 от АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 16.09.2021 г., по НАХД № 16891/2020 по описа на Софийския районен съд, НО, 20 – ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 411829-F462798/22.02.2019 г. на директора на офис „И.“ към ТД на НАП- [населено място], с което на Ц. Р. В. от [населено място],[жк], вх. Б, ет. 7, ап. 21 на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) е наложена глоба в размер на 50 (петдесет) лв. за нарушение по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО във връзка с чл. 3, ал. 1, т. 2, б. „а“ от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. на Министерство на финансите.

ОСЪЖДА Ц. Р. В. от [населено място],[жк], вх. Б, ет. 7 да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

